

המעשה הוא העיקר

חמשה עשר באב

לא היו ימים טובים לישראל כטו באב

א. כל א' מישראל צריך לעשות כל התלוי בו שמיד בתחילת ובראשית היום יהי ניכר ש"לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב כו" כמבואר ענינו גם בהלכה ש"מט"ו ואילך צריך להיות הוספה בלימוד התורה וכו'.

לעשות התוועדות גדולה ובשמחה גדולה כשמחת נישואין

ב. כדאי שיעשו בכל מקום ומקום התוועדות גדולה בשמחה גדולה, [באכילה ושתייה]² בהתאם לכך ש"לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב", עד לשמחה הכי גדולה, ברוגמת שמחת נישואין³.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) ראשי-דברים אור לט"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדות ע' 412: "ולפני כל הביאורים במאמר זה (כדלקמן) - מובן, שלכל לראש בא פשוטו של ענין, שכל אחד כו". וראה משיחת חמשה עשר באב תשמ"ט - התוועדות ע' 157: "שעוד לפני שלומדים ויודעים פרטי הביאורים במעלת חמשה עשר באב, יש לקיים במעשה בפועל (המעשה הוא העיקר) הענינים השייכים לחמשה עשר באב ע"פ פשוטה של הלכה ששייכת לכא"א מישראל, וההוראה למעשה בפועל - בשתיים:

(א) לכל לראש ההוראה המובנת ממאמר המשנה ע"ד גודל מעלת היום, "לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב" - שכא"א מישראל צריך להשתדל ולעשות כל התלוי בו שיום זה (כל היום כולו, מתחילתו ועד סופו) יהי "יום טוב" ועד ליום טוב גדול שאין כמותו בכל השנה, "לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב". (ב) ועד ועיקר - ההוראה המפורשת בגמרא "מכאן ואילך דמוסיף יוסיף", "מוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו", וכפ"ד הש"ע הלכה למעשה - "ויש לאדם להתחיל ללמוד בלילה מט"ו באב ואילך", "מט"ו באב ואילך יוסיף מעט מעט".

(2) משיחת חמשה עשר באב תשמ"ט - התוועדות ע' 157-8: "יש לערוך בכל מקום ומקום התוועדות חסידיית באופן של "משתה ושמחה" ע"י "אכילה ושתייה" שמעלת היל"ט חמשה עשר באב לגבי היל"ט דיה"כ היא מצד הענין דאכילה ושתייה, ע"ד המעלה דפורים לגבי יוה"כ⁴, ועד לסעודה ממש וכו". וראה משיחת מוצאי ט"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדות ע' 415: "ועד"ז י"ל בנוגע לט"ו באב שהוא יו"ט הקשור עם סעודה גשמית באכילה ושתייה" (מעין ובדוגמת פורים, ובפרט ששונן פורים חל בט"ו בחודש, הרומז לשם י"ה כפי שהוא שם בפ"ע למעלה מ"ה דשם הוי"),

או ב' סעודות היום, כנראה מהמן (לחם מן השמים) שהי' עבור ב' סעודות (וביום השבת ישנו סעודה שלישית) ולכמה דעות ל"ה גם ביר"ט, מקרא קודש), וגם בימי החול - יש כאלו שמצד ושמירתם נפשיות אכילים סעודה שלישית (כמובן ממנה סיפורים בש"ס, וכמבואר גם בספרי רפואה), וסעודה זו מצטרפת (מצד סיבה צדדית) להב' סעודות האמורות. ולכן נחשב הוא לב' סעודות (ורק בשבת - החידוש של ג' סעודות).

(3) ש"פ דברים שבת חזון, י"ד אב, ו"א אב תנש"א - התוועדות ע' 96: "שבה קשורה השמחה ויר"ט גדול דט"ו באב (שבהן בנות ירושלים (רו"ג: בנות ישראל) יוצאות נו' וחולות בכרמים כו"). ובפרט ע"פ מנהגי ישראל שבימים אלו (לאחרי תשעה באב), מרבים בשידוכין וחתונות בישראל (ובפרט שזה בא אחרי הפסק בזה ב"שלושת השבועות"). וראה משיחת מוצאי ט"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדות ע' 415: "להשתדל לערוך התוועדות בכל מקום ומקום במשך ט"ו באב, באופן ד'זנכרים ונעשים" - שכאשר יוצאים והולכים לעשות עבודה אחרת "זנכרים" בשעת מעשה ההתוועדות המיוחדת ביום ט"ו באב, נוסף להמעלה שבהתוועדות בכלל והתוועדות חסידיית בפרט - שענינה לפנים משורת הדין".

לעשות סיום מסכת, וליתן צדקה

ג. לקבץ יהודים, אנשים נשים וטף, ולדבר דברי תורה, ומה טוב - לעשות "סיום" מסכת, ולתת נתינה לצדקה, ולקבל החלטות טובות להוסיף בכל עניני תורה ומצוות ובכל ענינים טובים⁵.

התוועדות במשך כל היום ובמים הסמוכים

ד. להוסיף ולהרבות בהתוועדות של שמחה בהתחלת היום, במשך היום, בסיום היום ובמוצאי היום⁶, כולל גם ההמשך והשלימות בימים הסמוכים⁶, ובאם יהי צורך - אפשר להשלים ולערוך התוועדות בשבת שלאחרי זה⁷.

לעשות עוד התוועדות, אם מסופקים אם הי' כדרוש

ה. אפילו אלו שעשו התוועדות רק שהם מסופקים אם זה הי' כדרוש או שהי' אפשר לעשות יותר, יש לפשוט את הספק בפשטות, על ידי שעושים מיד עוד התוועדות באופן של כפליים לתושי"ו.

ו. כשחמשה עשר באב חל ביום השישי (שאו יכולה להתעורר שאלה בנוגע לעשיית התוועדות), שיעשו התוועדות בליל אור לשישי, (והתוועדות גדולה בשמחה גדולה, הרי זה יוריד את כל השאלות)¹⁰.

זהירות בהשתי'

ז. מובן ופשוט שההתוועדות צריך להיות מתוך זהירות שהשתי' לא תביא לבלבול הדעת והמוחין, אבל לא ידך גיסא, צריכים לשתות משקה "המשמח אלקים ואנשים"¹¹, רק שהשתי' היא בכמות קטנה ביותר, עם כל ההגבלות בזה¹².

בהתוועדות להתחזק להוסיף בתורה "מוסיף לילות על הימים"

ח. בהתוועדות אלה יעודדו ויחזקו איש את רעהו להוסיף בלימוד התורה, "מכאן ואילך דמוסיף יוסיף", "מוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו" - להוסיף הן בנגלה דתורה והן בפנימיות התורה¹³.

(4) ש"פ דברים שבת חזון, י"ד אב, ו"א אב תנש"א - התוועדות ע' 96.

(5) משיחת מוצאי ט"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדות ע' 415: "בסיום וחזות חמשה עשר באב (כמו בכל סיום בעניני קדושה) כלול כל היום כולו, מראשו ועד סופו, ואדרבה - נעוץ תחילתו בסופו, שבסוף היום נעשה שלימות כל היום, ביתר שאת וביותר עו"ד.

(6) משיחת חמשה עשר באב תשמ"ט - התוועדות ע' 160: "ביום חמישי, ביום השישי, עד ליום הש"ק וכו". שם הערה 97: "וגם בזמני היום שעוסק בשאר עניני העבודה - ניכר עליו הרושם מההתוועדות חמשה עשר באב, התוועדות ביום טוב שאין דוגמתו בכל השנה כולה".

(7) ראשי-דברים אור לט"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדות ע' 412-3: "ובפרט שבקביעות שנה זו חל ט"ו באב בהשלשה ימים לפני שבת".

(8) "אלו שעדיין לא עשו התוועדות בודאי יעשו כן מיד בהמשך לט"ו באב, ואפילו אלו כו".

(9) משיחת מוצאי ט"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדות ע' 416: "הרי מכיון שכל ענינו דט"ו באב בעבודת האדם הוא הוספה, יש לפשוט את הספק כו".

(10) ש"פ דברים שבת חזון, י"ד אב, ו"א אב תנש"א - התוועדות ע' 96.

(11) (ובפרט אנשים מל" עקב הלב מכל, ואנוש הוא").

(12) ראשי-דברים מוצאי ט"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדות ע' 416: "וכמדובר כמה פעמים שהדבר תלוי ברצונו - שבאם רוצה באמת לא נוגע כמות המשקה (כרצון נה"ב שלו שרוצה יותר ממה שמקבל), וגם ע"י כמות קטנה אפשר לפעול ענין השמחה וכו".

(13) משיחת חמשה עשר באב תשמ"ט - התוועדות ע' 158: "(וכיון (שגדול תלמוד) שמביא לידי מעשה", יתוסף ע"ז בכל עניני מעשה בפועל הקשורים עם נד מצוה ותורה אור"). ובהערה 85: והדגשה מיוחדת בנוגע לפנימיות התורה - מצד מעלת היום

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש, נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה למלאות שנה לפטירתה - בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה ומשפחתם שיחיו קאטש

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

לפרסם בכל מקום ההוראה להוסיף בתורה מטו באב ואילך

ט. כדאי ונכון לפרסם ולהכריז בכל מקום ומקום את הוראת חז"ל ש"מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו"¹⁴.

לפרסם לכל יהודי שאפשר להגיע ומתחיל מהפרסום לעצמו

י. להתחיל מה"הכרזה ופרסום" בעצמו, שזה יעורר אצל כל אחד הוספה בלימוד התורה, בכמות ובאיכות, וכמו כן לפרסם ולעורר את בני ביתו, וכל יהודי שיכול להשפיע ולעורר אותו¹⁵.

יא. נוסף לכך שגם עד עתה יש לכאורה קביעות עתים בלימוד התורה, בודאי שהקדוש ברוך הוא נותן היכולת והכח להוסיף בלימוד התורה, ועבודתו של האדם היא להמשיך ולגלות היכולת והכח בפועל ממש¹⁶.

להוסיף בשיעורים ברבים

יב. כדאי לנצל את ההוראה מחמשה עשר באב – להוסיף במיוחד בשיעורי תורה ברבים, על ידי יסוד שיעורים חדשים במקומות שעדיין לא קיים בהם שיעור, ולחזק ולהרחיב השיעורים שכבר קיימים¹⁷.

להדגיש בהפרסום שעל ידי הוספה בתורה יבוא אריכות ימים

יג. ההכרזה ופרסום בנוגע להוספה בלימוד התורה צריך להיות בהדגשה – עם הוספה שעל ידי זה "יוסיף חיים על חייו", היינו שישנה ההבטחה דתורת אמת, שעל ידי זה יתווסף אריכות ימים בפשטות אצל המוסיף בלימוד התורה!¹⁸

יד. אשר עצם הידיעה בהנ"ל, מחזקת יהודי לקבל החלטה טובה להוספה בלימוד התורה, ולהתעלות מעל הבלבולים, דאגות הפרנסה וכיוצא בזה, על כל פנים בשעת הלימוד, ולהתמסר ללימוד התורה, בהתעמקות ונעימות ("געשמאק")¹⁹.

טו. ואפילו אם ישנה דאגה – הרי הוא מקבל החלטה שהדבר לא יפריע לו, ועל ידי עצם ההחלטה בזה – הקדוש ברוך הוא מברך אותו, שמלכתחילה לא יהי' לו דאגות ולומד תורה במנוחת הנפש ומנוחת הגוף²⁰.

דחמשה עשר באב, הגימטריא ד"ה, שנוסף על היותו שם בפ"ע, ה"ה, גם הפנימיות דשם הוי', ודוגמתו בתורה – פנימיות התורה".

14) ש"פ ואתחנן תש"נ – התוועדיות ע' 124: "וההוספה בלימוד התורה – תביא בודאי להוספה בתלמוד גדול שמביא לידי מעשה, הוספה בקיום המצוות בהידור".

15) ש"פ ואתחנן תש"נ – התוועדיות ע' 124.

16) משיחת חמשה עשר באב תשמ"ט – התוועדיות ע' 159-60: "וכיון ש"איני מבקש כ" אלא לפי כח", בודאי שהקב"ה נותן (כל הנותן בעין יפה הוא נותן) היכולת כו".

17) ש"פ ואתחנן תש"נ – התוועדיות ע' 124: "ההוספה בלימוד התורה עצמה יש בה מעלה נוספת כאשר מצטרפים לשיעור בתורה ברבים (ולא "בד בבד"), שנים שיושבין ועוסקים בתורה". ולכן כדאי כו".

18) ש"פ ואתחנן תש"נ – התוועדיות ע' 124.

19) ש"פ ואתחנן תש"נ – התוועדיות ע' 125: "דאגות הפרנסה וכי"ב, ולהעמיד א"ע במצב של "אוכלי המן" (ש"לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן), על"פ בשעת הלימוד, ולהתמסר ללימוד התורה, באופן ד"כל עצמותי נתמרנה", בהתעמקות ונעימות ("געשמאק") (כנ"ל), בידועו שהקב"ה מספק לו כל צרכיו וצרכי בני ביתו".

20) ש"פ ואתחנן תש"נ – התוועדיות ע' 125: "(ובפרט שכך צ"ל ע"פ דין שכל יהודי ראוי לקבל ע"פ דין והלכה "כסעודת שלמה בשעתו", ואף יותר מכן) . . באריכות ימים ושנים טובות, מתוך בריאות הגוף והנשמה".

לברך בברכת כתיבה וחתימה טובה

טז. [גס²¹] לאחרי חמשה עשר באב – יש לברך גם ברכת כתיבה וחתימה טובה, כנהוג בכמה וכמה מקומות שמחמשה עשר באב ואילך מברכים ברכת כתיבה וחתימה טובה²².

להודיע ע"ד ההוספות לאחר, ובכתב

יז. [בתשמ"ח הציע כ"ק אדמו"ר מלך המשיח, לפרסם בכל מקום האפשרי] בכדי להוסיף (עוד יותר) בהצלחה ותוקף דקיום ההחלטות בפועל בנוגע להוספות בכל פעולות הנ"ל מחמשה עשר באב ואילך – צריך להודיע אודות ההוספות לאחר²³.

יח. ומה טוב – על ידי נתינת דין וחשבון מההוספות בכתב, לבקשו שיבוא מזמן לזמן לעורר ולעודד אותו אודות הפעולות לברר האם מקיימם בפועל ולעורר שאולי אפשר להוסיף יותר וכו'²⁴.

למנות ועד משלשה אנשים

יט. ומה טוב – שכל שכונה, או קבוצה [מוסדות²⁵] וכיוצא בזה (ובאם אי אפשר – כל יחיד) הן אנשים והן נשים (וילדים – אלו ששייכים לזה) – ימנו וועד משלשה אנשים, שלהם יודיע כאו"א אודות ההוספות²⁶.

כ. והם (השלשה) יבואו מזמן לזמן (ומה טוב – באופן יותר תכוף) לבחון אצל כאו"א בנוגע להוספות, ולעורר להוסיף עוד יותר וכו' – כידוע המעלה דשלשה מישראל, ש"אין בית דין פחות משלשה"²⁷.

מה טוב להודיע אודות ההוספות לכאן

כא. ומה טוב שיודיעו אודות הוספות הנ"ל בכתב לכאן (בציורף אישור בחתימת הוועד של שלשה), לכתובת מיוחדת שייתרו במיוחד עבור ענין חדש זה ("מוסיפים") – בכדי להביאם להציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר²⁸.

21) להעיר משיחת ל"ב אלול לאחרי תפלת שחרית תשמ"ח התוועדיות ע' 332: "מנהג ישראל לברך איש את רעהו בכתביה וחתימה טובה החל מ"ח אלול . . היינו שאין צורך להמתין עד ראש השנה".

22) ל"ף מנחם אב – ל'גן ישראל" תשמ"ט – התוועדיות ע' 186-7: "ובעמדינו לאחרי כו".

23) ש"פ עקב תשמ"ח התוועדיות ע' 180. ושם ע' 181: "ולסיכום – בקיצור, ועל מנת לפרסם בכל מקום כפי האפשרי: כאו"א, אנשים ונשים, ועאכ"כ מוסדות, יוסיף "מכאן ואילך" הוספות בפועל בפעולותיו הטובות, בלימוד התורה וקיום המצוות והפצת היהדות והמעיינות חוצה, ובכדי שזה יהי' בשטורעם המתאים – ימנו ועד של שלשה שהם יבררו ויבחנו מזמן לזמן לעתים קרובות היכן אוהזים בההוספות, ולעורר שיוסיפו יותר".

24) ש"פ עקב תשמ"ח התוועדיות ע' 180.

25) ראה לעיל הערה 23.

26) ש"פ עקב תשמ"ח התוועדיות ע' 180.

27) ש"פ עקב תשמ"ח התוועדיות ע' 180-1: "והטעם "כדי שיהא בהן רוב ומיעוט אם היתה ביניהן מחלוקת", שבזה יש המעלה, שאחד יכול ללמד זכות (חסד), והשני יכול לתבוע יותר (גבורה), והשלישי מכריע, ואזי הפס"ד הוא מכל השלשה (כי שלישות ההכרעה היא כאשר הדיעות חלוקות, וסוף-כל-סוף מסכימים לדעת המכריע). ונוסף לזה יש גם המעלה בשלשה – שניתוסף בהשראת השכינה וסייעתא דשמיא וברכות ה' בקיום כל פעולות אלו".

28) ש"פ עקב תשמ"ח התוועדיות ע' 181: "ובל זה גם להודיע, להביא פתקה פדיון נפש על ציון הק' של ל"ק מו"ח אדמו"ר (כפי שבקשו בנוגע לפעולות עד לשבת זו – להביאם לציון הק' ביום ראשון הבא). ובודאי שזה יוסיף עוד יותר בברכות ל"ק מו"ח אדמו"ר בקיום כל הפעולות ובהוספה – כשרואה שמקיימים בקשתו וכו'".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש, נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה למלאות שנה לפטירתה - בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה ומשפחתם שיחיו קאטש

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>